

(שמואל ב יג) מדוע אתה ככה דל בן המלך. ומשום כך, ביום רעה ימלטהו ה'.

ואלו (אותם שמסתכלים) שהם מסתכלים באותו חולה להשיבו מחטאיו אצל הקדוש ברוך הוא, כמו שבארנו. בהיכל הזה עומד עליו להשגיח. וביום ששורה הדין על העולם, ינצל ממנו, כמו שנאמר ביום רעה ימלטהו ה'. היום שנמסר הדין לאותה רעה לשלט בו (על העולם), וכל אלו עומדים להשגיח, ולכן נקראו חרפים.

ביום של ראש השנה, כשהקדוש ברוך הוא עומד בדין על העולם ואותו צד הרע בא להשטין, אז מתכנסים כל אלה ועומדים לפני הקדוש ברוך הוא. ואז מתעטרים כלם ועומדים לפני הקדוש ברוך הוא. באותו זמן מה כתוב? (שיר השירים) משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. מציץ, כמי שמשגיח ממקום דק, שרואה ולא רואה כל מה שצריך. ואחר כך, משגיח מן החלונות, מקום של השגחה ותר, שפותח פתחים לרחם על הכל. וכשהקדוש ברוך הוא משגיח על העולם, מסתכל בחלונות הללו ובחרפים הללו, וחס על הכל.

ואז, כשישראל תוקעים באותו שופר ומתעורר למעלה אותו הקול שיוצא מן השופר, כלול מאש ומים ורוח, ונעשה מהכל אותו הקול, כדי לעורר קול עליון, שיוצא מתוך אותו השופר, שהוא כמו זה, כלול באש ומים ורוח, אז יוצא כרוז ומכריז בכל הרקיעים ואומר: קול דודי הגה זה בא וגו' משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. ואז כלם יודעים שהרי הקדוש ברוך הוא חס על ישראל, בגין

מדוע אתה ככה דל בן המלך. ובגין כך, ביום רעה ימלטהו יי'.

ואלו (כ"א אינון המסתכלי) דאינון מסתכלי בההוא מרע, לאתבא ליה מחובוי גבי קדשא בריך הוא, כמה דאוקימנא. בהיכלא דא קיימא עליה, לאשגחא. וביומא דשריא דינא על עלמא, ישתיזב מניה, כמה דאת אמר ביום רעה ימלטהו יי'. יומא דאתמסר דינא לההיא רעה לשלטאה ביה (על עלמא) וכלהו אליון קיימי לאשגחא. ועל דא אקרוו חרפים.

ביומא דראש השנה, כד קדשא בריך הוא קאים בדינא על עלמא, וההוא סטרא בישא אתי לאסטאה, בדין מתפנפי כל הני, וקיימן קמי קדשא בריך הוא. וכדין מתעטרן בלהו, וקיימן קמי קדשא בריך הוא. בההוא זמנא מה כתיב, משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. מציץ: כמאן דאשגח מאתר דקיק, דחמי ולא חמי כל מה דאצטריך. ולבתר, משגיח מן החלונות, אתר אשגחותא יתיר, דפתח פתחין לרחמא על פלא, וכד קדשא בריך הוא אשגח על עלמא, אסתכל באליון חלונות, ובאליון חרפים, וחייס על פלא.

וכדין כד ישראל תקעין בההוא שופר ואתער מתתא ההוא קול דנפיק משופר, כליל מאשא ומיא ורוחא, ואתעביד מפלא ההוא קול, בגין לאתערא קול עלאה, דנפקא מגו ההוא שופר, דאיהו כגוונא דא, כליל באשא ובמיא ורוחא. בדין כרוזא נפקא, ואכריז בכלהו רקיעין, ואמר קול דודי הגה זה בא וגו', משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. וכדין ידעי כלהו, דהא קדשא בריך הוא חייס עליהו דישראל, ואמרי זכאין אינון ישראל, דאית לון עיטא בארעא, בגין

לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי מְלַעֲיָלָא, כְּדִין כְּתִיב (תהלים ט) אֲשָׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי, (דף ת"א ע"א) יוֹדְעֵי תְרוּעָה: מְתַבְרֵי הַאֵי תְרוּעָה, דְּאִיהוּ דִּינָא קְשִׁיא, דְּכֻלָּא אֲתַדְנּוּ בֵּהּ. זְכָאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא דִּין, וּבְעֻלְמָא דְּאֵתִי, בְּגִין דְּאֵינּוּן יְדְעֵי אַרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיְדְעֵי לְמַהֲךְ בְּאַרְחוּי, וְלִיַּחְדָּא יַחְוּדָא כְּדָקָא יֵאוּת.

אֲלִין חֲלוֹנוֹת, וְאֲלִין חֲרָפִים, קִיִּימֵי כְּלֵהוּ לְאַחְדָּא כָּל צְלוֹתִין, דְּסֻלְקִין מִתְתַּא לְעִילָא, וְלֹאֲשַׁנְחָא בְּהוּ, לְאַעֲלָא לִזְוֵן קָמֵי קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כָּל בֵּית הַכְּנֶסֶת דְּלָאוּ בֵּיהּ חֲלוֹנוֹת, לָאוּ אֲתֵר לְצֻלְאָה בֵּיהּ כְּדָקָא יֵאוּת.

דְּהָא בֵּית הַכְּנֶסֶת לְתַתָּא, לְקַבֵּל בֵּית הַכְּנֶסֶת דְּלְעִילָא. בֵּית הַכְּנֶסֶת דְּלְעִילָא דְּאִית בֵּיהּ חֲלוֹנוֹת כְּמָה דְּאַמְרֵן, הֲכִי נְמֵי לְתַתָּא. לְעִילָא כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, אִית בֵּיהּ תְּרִיסָר חֲלוֹנוֹת עֲלָאִין, הֲכִי נְמֵי לְהַאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת תַּתָּא. וְכֻלָּא קִיִּימָאן דָּא לְקַבֵּל דָּא, בְּגִין דְּעֻלְמִין קִיִּימִין אֲלִין בְּגוּוֹנָא דְּאֲלִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק יְקָרִיָּהּ בְּכֻלָּא. וְעַל דָּא בְּיוֹם רַעָה יִמְלֻטְהוּ יִי, כַּד שְׁלֻטָּא הָהִיא סְטָרָא בִישָׂא, יִמְלֻטְהוּ יִי.

בְּגוּוֹנָא דָּא, הַאֵי מְמַנָּא יְהִירָא"ל, קִיִּימָא עַל כָּל אֵינּוּן דְּחִיִּימֵי עַל מְסַפְנֵי, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר אֲשָׁרֵי מְשָׁפִיל אֶל דָּל. וּבְגִין דָּא כֻלָּא קִיִּימָא בְּהִיכְלָא דָּא, וְהִיכְלָא דָּא אֲתַפְלִיל בְּהִיכְלָא אַחְרָא רְבִיעָא, דְּתַמָּן הוּא גְזָרִין וְדִינִין לְכֻלָּא. זְכָאֵה חוּלְקִיָּהּ מָאן דְּיַדְעַ גְּנֻזֵי דְּמְאָרִיָּה, לִיַּחְדָּא לִיָּה, וְלִקְדֻשָׁא שְׁמִיָּה דְּמְאָרִיָּה תְּדִירָא, לְמִזְכֵּי לִיָּה בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְּאֵתִי.

וְאוּמְרִים: אֲשָׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ לָהֶם עֲצָה בְּאַרְץ כְּדֵי לְעוֹרֵר רַחֲמִים מְלַמְעָלָה. וְאִזְ כְּתוּב, (תהלים ט) אֲשָׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי. יוֹדְעֵי תְרוּעָה, שְׁמֵשְׁבָרִים אֶת הַתְּרוּעָה הַזֶּה, שְׁהִיא דִּין הַקְּשָׁה שֶׁהַכֹּל נִדְוָנִים בּוֹ. אֲשָׁרֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיְדְעֵים לְלַכֵּת בְּדְרָכָיו וְלִיַּחְדָּא יַחְוּדָא כְּדָקָא יֵאוּת.

חֲחֻלּוֹנוֹת הִלְלוּ וְהַחֲרָפִים הִלְלוּ, כְּלָם עוֹמְדִים לְאַחֲזוּ אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלוֹת מְלַמְטָה לְמַעְלָה וְלְהַשְׁגִּיחַ בְּהוּ, לְהַכְנִיסֵן לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל כֵּן, כָּל בֵּית כְּנֶסֶת שְׂאִין בּוֹ חֲלוֹנוֹת, אֵינּוּ מְקוּם לְהַתְּפַלֵּל בּוֹ כְּרָאוּי.

שְׁחַרְרֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת לְמַטָּה כְּנֶגֶד בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלַמְעֵלָה. בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלַמְעֵלָה שֵׁישׁ בּוֹ חֲלוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ - כִּף גַּם לְמַטָּה. לְמַעְלָה כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה יֵשׁ בָּהּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲלוֹנוֹת - כִּף גַּם לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַתְּחַתּוֹן. וְהַכֹּל עוֹמְדִים זֶה כְּנֶגֶד זֶה, מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים אֵלּוּ בְּגוּוֹן שֶׁל אֵלּוּ, וּכְבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה בְּכָל. וְעַל כֵּן, בְּיוֹם רַעָה יִמְלֻטְהוּ ה'. כְּשִׁשְׁלוּט אֹתוֹ הַצַּד הָרַע - יִמְלֻטְהוּ ה'.

כְּמוֹ כֵּן, הַמְּמַנָּה הַזֶּה יְהִירָא"ל עוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם שְׁחָסִים עַל עֲנִיִּים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר אֲשָׁרֵי מְשָׁפִיל אֶל דָּל, וּבְשָׁבִיל זֶה הַכֹּל עוֹמֵד בְּהִיכְל הַזֶּה, וְהִיכְל הַזֶּה נִכְלָל בְּהִיכְל אַחַר רְבִיעֵי, שְׁשֵׁם הֵם הַגְּזָרוֹת וְהַדִּינִים לְכָל. אֲשָׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שִׁיּוּדַע אֶת גְּנֻזֵי רְבוּנוּ, לִיַּחְדָּו וְלִקְדֹשׁ אֶת שֵׁם רְבוּנוּ תְּמִיד, לְזַכּוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.